

Ἡ συστηματικὴ πνευματικὴ ἐργασία τῆς εὐλογημένης παρῆρας ἀπέδωσε πλούσιους καρπούς. Τὰ χρόνια ἐκεῖνα στάθηκαν θεμελιακὰ γιὰ τὴν περαιτέρω πνευματικὴ πορεία τοῦ Ἀντώνη. Ὁ ἴδιος ἔλεγε ἀργότερα: «Τὰ χρόνια ἐκεῖνα μᾶς ἐδραΐωσαν, μᾶς στερέωσαν. Δόξα Σοι ὁ Θεός. Πραγματικά, ἀγωνιστήκαμε καὶ δουλέψαμε πολύ. Κανένας ἀπὸ τοὺς δεκαἕξι δὲν μετάνοιωσε».

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς νέους ἐκείνους διάλεξαν τὴν ἐν Χριστῷ ἀγαμία καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Πνευματικοῦ τοὺς ἐγκαταβίωσαν σὲ ἱερὲς Μονές. Τὸ γεγονός ὅτι δεκατρεῖς ἀπὸ τοὺς δεκαἕξι ἔγιναν καταξιωμένοι κληρικοί, πῶς θὰ μπορούσε διαφορετικὰ νὰ ἐρμηνευθεῖ, παρὰ ὡς «ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου»; (Ψαλμ. ος', 10).

Ἀπὸ τὴν ομάδα αὐτὴ ξεκίνησαν οἱ Μητροπολίτες Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κυρὸς Νικόδημος Γραικός, Δημητριάδος κυρὸς Ἡλίας Τσακογιάννης καὶ Θεσσαλιώτιδος κυρὸς Κωνσταντῖνος Σακελλαρόπουλος. Οἱ μακαριστοὶ ἱερομόναχοι π. Εὐσέβιος Γιαννακάκης, π. Γεώργιος Κουτῆς, π. Χαρίτων Σαρῆς (ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου), π. Καλλίνικος Λασκαρίδης (ἐφημέριος τοῦ νοσοκομείου «Ἀσκληποιεῖον» Βούλας), π. Τιμόθεος Χαράλαμπος (ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου), π. Προκόπιος (ἐφημέριος τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός»), π. Ἀρσένιος Κουμπούγιας (Γέροντας τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Παναγίας Γοργοεπηκόου Ναυπάκτου), π. Ἱερόθεος Τριφύλλης (ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἀστακοῦ) καὶ ὁ πρεσβύτερος π. Δημήτριος Οἰκονόμου. Ἐπίσης, ὁ π. Σωτήριος Καναβός, πρῶην ἐφημέριος τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός».

Ὁ μεγαλύτερος, ὁ Γκέτσης*, πού τοὺς ἐνέπνεε καὶ τοὺς βοήθησε ὅλους, ἀφοῦ πρῶτα ἐργάσθηκε ἱεραποστολικά στὴν Καρδίτσα καὶ τὰ Τρίκαλα, ἔγινε μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βαρλαάμ Μετεώρων μὲ τὸ ὄνομα Μακάριος. Τέλος, ἐγκαταβίωσε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας στὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ

<<ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ>>

Ε' ΕΚΔΟΣΗ (ΟΚΤ 2011) ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ Σ.36